

наново брѣговетѣ.

На дѣното, на златенъ тронъ стои храбриятъ Велможа — Царь. Той направлява водитѣ и притоцитѣ на Голѣмата рѣка. Той задържа пороя, който иска да прелѣе коритото и да залѣе равнината; той изпраща цѣли ята риби-вестители къмъ горния свѣтъ; той пали нощемъ синитѣ огньове, които блуждаятъ край брѣговетѣ и показватъ подземнитѣ богатства.

Той царува надъ тази Свещена рѣка заедно съ Водната царица отъ незапомнени времена, дори и до днесъ, тамъ въ далечнитѣ степи на срѣдна Азия.

И ето, че най-стариятъ воинъ съ побѣлѣла глава, но още много силенъ и смѣлъ, излѣзълъ напредъ и казалъ :

— Велики Хане, до сега *тя* ни обсипваше съ милости и благодать. Нека сега ние се покажемъ благодарни. Азъ ще отида.

Облѣкълъ храбриятъ рицарь своята бойна ризница, яхналъ бойния си конь и, придруженъ отъ Хана и жрецитѣ, заминалъ къмъ далечната планина. Много народъ го последвалъ до тамъ.

Предъ бездната всички се спрѣли. Жрецитѣ запалили свещенитѣ огньове и запѣли заклинания. Ханътъ се простилъ съ най-вѣрния си воинъ. Безстрашниятъ рицарь скочилъ въ пропастьта. Но не падналъ долу. Водни духове го поели и леко го сложили на дѣното при Водната Царица.

Тогава водитѣ на Свещената рѣка придошли и облѣли

ИЛИНА ПЕТРОВА — МЕХЛЕМОВА

